

litik skal tænkes helt anderledes bredt. Derfor begrebet totalforsvar.

I den sammenhæng kommer hjemmeværnet lidt skævt ind, for hjemmeværnet er jo et barn af den kolde krig. Det var jo efter anden verdenskrig, at man startede opbygningen af det, og det er bygget op som en del af et frivilligt forsvar i forhold til en militær besættelse af Danmark. Det er den tænkning, hjemmeværnet er bygget op omkring, og det er jo det trusselsbillede, som ikke er der længere.

Kl. 17.00

Derfor kunne man jo godt efter min mening bruge de positive erfaringer, som også er i hjemmeværnet i forbindelse med civile opgaver, men så burde man tage konsekvensen af det og sige, at der ikke længere skal være tale om et bevæbnet frivilligt korps; der skal være tale om en udvidelse af beredskabskorpset eller en udvidelse af det civile beredskab, hvor man så siger, at de folk ikke skal have våben, fordi det ikke længere er en del af forsvaret i traditionel forstand, men en del af et beredskabsforsvar, som jo ligger som begreb for den nye måde at tænke forsvarspolitik på.

Men det har man ikke gjort. Jeg kan ikke sige noget om årsagerne, men der er jo en meget stor veneration, ved jeg, mange steder for hjemmeværnet, og derfor har det måske været svært at tage fat på det – men det kommer man til.

Når det er noget roderi, så bliver det jo yderligere et problem med den sag, vi så her for nylig, hvor de går ind i politiopgaver: Der er sket en forbrydelse et sted, og så står der en bevæbnet hjemmeværnsmand og agerer politimand. Jeg ved godt, at man siger, at det bare er et enkelt tilfælde, men man kan vel ikke udelukke, at tilsvarende tilfælde kommer op igen. Og det skyldes jo denne her sammenblanding, der er.

Når det er så svært at få en ordentlig diskussion af, hvordan man kan samtænke politiindsatsen med andre måder at bekæmpe terrorisme på og gå ind i det, hvis der kommer terrorhandlinger, så skyldes det jo i høj grad, at politiet og andre ikke vil have de her bevæbnede hjemmeværnsfolk løbende rundt. Det er de simpelt hen utrygge ved. Man er overbevist om, at hvis de løber rundt med geværer, vil det kunne gøre mere skade end gavn.

Derfor er man altså nødt til på et eller andet tidspunkt at få en anden diskussion om hjemmeværnets rolle. Jeg synes, de gør mange udmærkede ting i forbindelse med civile opgaver, at hjælpe til med f.eks. trafikregulering, og hvis

der sker katastrofer, kan de gå ind der, afgjort. Men det er bare ikke opgaver, hvor de har brug for våben; det kan jeg ikke se. Derfor er man nødt til at tænke hjemmeværn i sammenhæng med det civile beredskab frem for at tænke det i sammenhæng med det militære forsvar. Og det er hele fejlen ved den her konstruktion.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Nu skal vi selvfølgelig ikke have nogen historieudveksling, men jeg har ganske kort et spørgsmål til hr. Holger K. Niensens bemærkning om, at hjemmeværnet skulle være et barn af den kolde krig. Det er rigtigt, at de havde rigtig mange opgaver under den kolde krig, men jeg mener egentlig, man skal en tak længere tilbage, for der var jo også tale om anden verdenskrig og hele modstandsbevægelsen og hele opbygningen med en kommitteret og et folkeligt islet osv. Der kan hr. Holger K. Nielsen jo bare bekræfte, at sådan var det.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, det er korrekt. Men den kolde krig startede så lige derefter, ikke? Men det er rigtigt, at det var anden verdenskrig og modstandsbevægelsen, aldrig mere 9. april, der var grundlaget for det. Det har jo været grundlaget for meget dansk forsvartænkning igennem mange år. Men det er jo den tænkning, der ikke længere er relevant med det nye trusselsbillede, og derfor er vi nødt til at tænke anderledes.

Formanden:

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Det er helt korrekt, at hjemmeværnet stammer fra frihedsbevægelsen og anden verdenskrig og dengang også havde deltagelse af mange kommunister, men så blev det jo hurtigt koldt, og alle kommunisterne blev verfet ud, og siden da har hjemmeværnet ikke været særlig venstreorienteret.

De afgørende spørgsmål, vi står over for, er: Hvorfor skal vi have en bevæbnet frivillig styrke i dagens Danmark? Hvorfor skal der være civile, der hjemme i deres klædeskab stadig væk har våben stående hele året rundt? Hvad er begrundelsen for at have sådan en institution? Hvorfor skal de holde skydeøvelser?